

MAMA

FARNOSTI
NAŠÍ
AKTUALITY
měsíční

ČÍSLO 2/06

Milí farníci,

začíná únor, nejkratší měsíc z celého občanského roku. Také z hlediska církevního roku nijak významný. Přece však v jeho samotném začátku slavíme s Církví svátek, který nás svým obsahem a významem může velmi obohatit. Dne 2. února připomíná liturgický kalendář svátek Uvedení Páně do chrámu. Svátek má různé roviny: mariologickou (Očištění Panny Marie), christologickou (Obětování Páně).

Nemůžeme však přehlédnout, že se zde – mimo jiné – jedná o proroctví Ježíšova poslání. Simeon pronáší slavný chvalozpěv „Nunc dimittis...“ (Nyní propouštíš...). Simeonovy oči „uviděly spásu, kterou Bůh připravil pro všechny národy, světlo k osvětlení pohanům...“ Ježíšovým posláním je tedy ukazovat lidem Boží vykoupení. Toto povolání se však uskutečňuje nejen na něm, ale také na všech, kteří jsou pokřtěni!

Někdo (většinou maminky) své povolání uskuteční „u plotny“, jiní (např. tátové) v nejrůznějších profesích – třeba úplně obyčejných, nebo jako špičkoví odborníci. Děti mají také své „povolání“ – dobře se ve škole připravit na to, aby se jako dospělí jednou postarali a dobře zabezpečili své budoucí rodiny.

Většina řeholníků v našich diecézích si 2. února připomíná v přítomnosti diecézního biskupa své povolání k zasvěcenému životu a při společné bohoslužbě všichni Bohu děkují za dar řeholního povolání.

Neměl by se 2. února naplnit i náš kostel věřícími, kteří budou – rodiče s dětmi, společně s prarodiči – děkovat Bohu za to, že nám skrze naše osobní povolání ke křesťanství nabídl spásu? Blahopřeji všem k vašemu osobnímu povolání a ze srdce vám žehnám.

Ladislav Kozubík, farář

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

2. února – čtvrtek	Svátek Uvedení Páně do chrámu
5. února – neděle	5. neděle v mezidobí
6. února – pondělí	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků
10. února – pátek	Památka sv. Scholastiky, panny
12. února – neděle	6. neděle v mezidobí
19. února – neděle	7. neděle v mezidobí
22. února – středa	Svátek Stolce sv. Petra, apoštola
23. února – čtvrtek	Památka sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka
26. února – neděle	8. neděle v mezidobí

LITURGICKÉ MEZIDOBÍ

Milí přátelé, liturgický rok, to nejsou jen oba velké sváteční okruhy (velikonoční a vánoční), ale jeho podstatnou část tvoří také 34 týdnů mezi nimi. Tato doba se nazývá „liturgické mezidobí“, obecná doba liturgického roku, latinsky „tempus per annum“ (doslova „doba během roku“). V centru je sa-

možřejmě Kristus, ale tajemství jeho života se neoslavuje z určitého hlediska, ale spíše v celé jeho plnosti. Mezidobí začíná pondělem po svátku Křtu Páně a končí (samozřejmě s přerušením velikonočním okruhem) sobotou před 1. adventní nedělí.

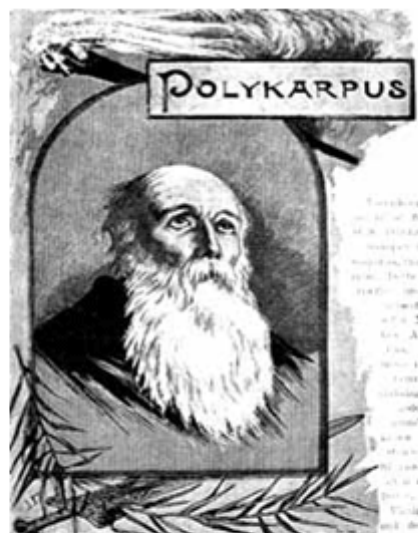
(L.V.)

SVATÝ MĚSÍCE

Svatý Polykarp ze Smyrny

Popis mučednické smrti sv. Polykarpa je vůbec nejstarší zprávou o osudu mučedníka. Patří tak k těm nejdůležitějším a nejcenějším svědectvím o úctě svatých. Jedná se o dopis smyrenské církve jiné křesťanské obci, který byl napsán r. 156.

Polykarp byl kolem r. 100 jmenován biskupem ve Smyrně ještě apoštolem Janem. Kolem r. 116 se setkal s Ignácem, biskupem antiochijským,

kteřý mu pak adresoval jeden ze svých proslulých dopisů.

V roce 155 odcestoval sv. Polykarp do Říma, aby zde s papežem Anicetem diskutoval o datu velikonočních svátků. Mise dopadla bezvýsledně a Polykarp se vrátil do Smyrny (dnešní Izmir v Turecku).

To se již začal naplňovat jeho osud. V rámci jednoho pohanského svátku se totiž biskup před slavicím davem přiznal ke svému křesťanství. Byl za to odsouzen k trestu smrti upálením. Podle legendy jej uvrhli do plamenů, které mu však neublížily. Hned nato byl osmdesátiletý stařec Polykarp pro-

boden dýkou. Tato vražda se udála pravděpodobně 23. února roku 155 nebo 156.

Křesťané pochovali biskupovo mrtvé tělo a slavili od té doby památku na jeho hrobě. V kostele S. Ambrogio della Massima v Římě se uchovávají Polykarpovy ostatky.

Asi nejstarší zobrazení sv. Polykarpa je v kostele sv. Apolináře v Ravenně.

V lyonské katedrále je okno ze 13. století, které světece ukazuje jako biskupa s atributy mučedníka. Na vyobrazeních pocházejících z východu je Polykarp často zobrazován jako stařec s korunou v ruce. (L.V.)

AKTUALITY Z FARNOSTI

SRDEČNĚ VÁS ZVEME
NA
TRADIČNÍ PLES

KTERÝ SE USKUTEČNÍ

V SOBOTU 4. 2. 2006 OD 19:30 HOD

V ORLOVNĚ.

K TANJI HRAJE SKUPINA „VIZE“,
ČEKÁ VÁS BOHATÁ TOMBOLA
A OBČERSTVENÍ Z TRADIČNÍ DOMÁČÍ KUCHYNĚ!

K setkání zve vedení TJ Orel Třebovice a MO KDU-ČSL.
Předprodej vstupenek:
p. Kajetán Kubenka,
V Mešníku 5502, Ostrava - Třebovice, tel.: 596965684
Vstupné 100,- Kč.

V následujících dnech nás čeká...

- Čtvrtek 2. 2. 2006 – Při mši sv. v 17 hodin budou farnosti představeny děti, které půjdou k prvnímu svatému přijímání.
- Sobota 11. 2. 2006 – Schola pořádá další měsíční akci – na programu bude film (název je překvapením) a setkání s vedoucí katedrálního sboru.
- Neděle 19. 2. 2006 – Promítání diapozitivů ze zahraničních zájezdů + beseda.

In memoriam

Před Vánocemi 2005 odešel na věčnost jeden z našich farníků pan **Vilém Diak**. Byl to nenápadný, skromný člověk, léta byl profesorem na „vítkovické průmyslovce“, takže mnozí z Vás jsou jeho bývalými žáky. Do povědomí nám farníkům výrazněji vstoupil teprve při loňském otevření farní knihovny, kdy byl pozván k autorskému čtení své

knihy „Nevědecké námítky venkovského kluka“. Z jeho vystoupení i po přečtení knížky je zřejmé, že to byl člověk hluboké víry v Boha, ryziho charakteru a se smyslem pro humor, který jej neopustil ani v pokročilém věku. Dej mu, Pane, věčné odpočívání...

(B.V.)

Výlet

V prosinci se naše scholička vypravila na Slezskoostravský hrad a do Miniuni. Cesta nebyla příliš dlouhá. Jeli jsme chvíli tramvají a potom šli kousek pěšky ke hradu. I přesto, že byla zima, mohly si děti vyzkoušet a uvidět spoustu zajímavých věcí. Mohly napsat dopis Ježíškovi nebo zkusit lít olovo. K vidění i slyšení byla i pravá cimbálová muzika a také vánoční dekorace.

Cestou zpátky jsme navštívili Miniuni na Černé louce, kde jsme se mohli podívat na miniatury známých světových budov. Obě místa se dětem líbila a rády na výlet vzpomínají.

Monika Balíková

STRÍPKY

Salesiáni v mém životě

Bylo to v roce 1936. Maminka nám dětem jednou vyprávěla o Donu Boscovi. Nedávno byl svatořečen a

proto se o něm hodně psalo i u nás. Staral se v italském Turíně o opuštěné chlapce, zajišťoval jim ubytování, stra-

vu a trávil s nimi všechny jejich volný čas. Již ve svém dětství bavil vrstevníky různými „komediantskými kousky“. Chodil po napjatém provaze nad zemí, dělal stojky, kotrmelce, závodil s kluky a hrál s nimi různé hry. Byli jsme překvapeni, že i svatý může být veselý.

V době druhé světové války jsme bydleli na Slovácku. O prázdninách jsme se sestrou pravidelně chodily ve všední dny ráno na mši svatou.

Jednou jsme v kostele v lavici uviděly sedět dva mladíky ze Třebovic, odkud jsme se před časem vystěhovali. Byli to Stáňa a Jenda Honkovi. Sestra ještě ve Třebovicích chodila do třídy s jejich nejmladším bratrem Pepíkem. Byly jsme překvapené, že se setkáváme tak daleko od domova, ale neodvážily jsme se je oslovit. Cestou z kostela jsme potkaly tatínka, který šel do práce a hned jsme mu tu novinu zvěstovaly. Tatínek byl také překvapen z našeho

nenadálého setkání a odpoledne se vypravil oba mládence hledat. Po krátkém úsilí se mu to podařilo a jejich překvapení bylo rovněž veliké, že zde potkávají známého. Z rozhovoru se tatínek dověděl, že jsou oba salesiány a jsou umístěni v nedalekém Ořechově a tady nuceně pracují na opravě kostela. Ještě nějakou dobu jsme se vidávali, než odjeli natrvalo. Znovu jsme se setkali až po válce, ale už jen s P. Stanislavem, který pak dokonce učil naše děti v Ostravě-Porubě náboženství. Jeho bratr Jan mezitím bohužel zemřel. Knězem a salesiánem se stal také nejmladší z bratrů Josef. To však nebylo zdaleka poslední setkání se salesiány. Vždyť bývali duchovní správci naší farnosti P. Hasilík a P. Altrichter byli také salesiány. A k mé radosti je salesiánem i náš současný duchovní otec P. Ladislav Kozubík.

(S.V.)

Hostýn

V roce 1991 jsem se na Silvestra rozhodla, že pojedu na Svatý Hostýn. Jela jsem vlakem a v Bystřici jsem měla spojení autobusem a tak jsem se bez potíží dostala na Svatý Hostýn. Pobožnost i mše svatá byly velmi pěkné; byla jsem spokojená, že jsem mohla poděkovat za milosti za celý rok. O půl druhé jsem šla k autobusu zpět, ale jaké překvapení. Autobus byl pryč! Na zastávce jsem nebyla sama, několika poutníkům autobus také ujel. Nezbývalo nic jiného, než jít do Bystřice pěšky, neboť další autobus jel až ráno. Šlo se dobře, nebylo moc sněhu a velmi pěkně svítíl měsíc. Došli jsme až do Bys-

třice ke hřbitovu, kde jsem uviděla autobus. Napadlo mě, že možná pojedou na nádraží, které přece jen bylo pořád daleko. Čekalo mě příjemné překvapení: autobus sice k vlakovému nádraží nejel, zato mířil přímo do Ostravy. Poprosila jsem, zda by mně nevzali, že jedu také do Ostravy. Dostala jsem se s nimi pohodlně až k Vodárně v Mariánských Horách. Nebyl to zázrak. Byla to velká milost od Panny Marie. (třebovická faniče)

Poděkování

Občanské sdružení Nová šance by chtělo tímto poděkovat za cukroví, vánočky a další jídlo, které přinesli lidé z farnosti pro lidi bez domova a lidem po výkonu trestu a tímto jim zpřijemnilo prožití vánočních svátků v minulém roce. V měsíci lednu jsme v našem sdružení přivítali vzácnou návštěvu.

Přijel k nám otec biskup Lobkowitz spolu s prezidentem charity otcem Forgačem. Při své návštěvě se setkali s našimi klienty, seznámili se s naší pomocí lidem na pokraji společnosti a vůbec s činností našeho sdružení. Více o této návštěvě a naší činnosti příště.

Za Novou šanci Petr Novák

Tříkrálová sbírka

Je tady krátká zpráva z Tříkrálové sbírky 2006. Tento rok se jí zúčastnilo i několik menších dětí, které byly do slova nadšené. Koledování a zpívání je bavilo a všichni se už těšíme na další rok. A kolik se vybralo? Přímě v naší

farnosti 49 484 Kč a celá Charita Ostrava nashromáždila 1 078 645 Kč na pomoc potřebným. Všem, kteří přispěli, patří upřímné Pán Bůh zaplat'!

Monika Balíková

MALÁ KATECHEZE

V křesťanství se setkáváme s celou řadou symbolů, symbolických úkonů a obrazů. Přiznejme si, že mnohdy již jejich významu nerozumíme nebo si ho vykládáme po svém. Tato nová rubrika před sebe staví skromný úkol. Připomínat různé symboly, se kterými se setkáváme v kostele, při liturgii či v životě a vysvětlovat jejich původní význam. Možná nám to pomůže nejen se v nich lépe orientovat, ale také jimi obohatit prožívání vlastního života a slavení liturgie.

Začneme tím, s čím jsme se v minulých dnech snad všichni setkali. Navštívili nás tři králové. Jako památka nám zůstal nad dveřmi nápis K+M+B. Tradice hovoří o tom, že jde o značky

jmen
mudrců

z Východu. (Kašpar – Caspar + Melchar – Melchior + Balthasar). Pravděpodobně se však jedná o počáteční písmena tří slov prosby „Christus Mansionem Benedicat“ (Kriste, žehnej tomuto obydlí). Víme, že tři králové nepřišli s prázdnou, ale přinesli své dary: zlato, kadidlo a myrhu. Zlato – je symbolem Božího království. Lesk zlata je chápán jako odlesk věčné slávy. Kadidlo – kadidlový dým byl již ve Starém zákoně prvkem posvátného obřadu okušování vyhrazeného pouze Bohu samotnému. Ježíš byl tedy poctěn jako Bůh – Spasitel světa. Myrha – v Mojžíšském kultu se přimíchávala

do oleje svatého pomazání. Nádherně voněla, měla však hořkou chuť. Proto podle pozdějšího výkladu tento dar znamenal prorocké vidění Kristovy pozemské pouti a jeho utrpení. Zlato,

kadidlo a myrhu můžeme tedy chápat jako symboly víry (království), klanění a utrpení.

(L.V.)

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

Proč hovořit o Bohu?

Milí přátelé, dovolte, abychom se v dnešním teologickém okénku vrátili svým způsobem na začátek. Proč se teologické okénko stalo součástí „MANY“? Již jsme se dozvěděli, že teologie se dá vyložit jako „mluvení o Bohu“. V našem prvním okénku však bylo řečeno, že mluvit o Bohu není vůbec nic jednoduchého. Proč se o to tedy pokoušíme?

Naše přesvědčení vychází z toho, že víra v Boha, má-li být zralá, musí zasahovat a pronikat všechny rozměry lidského života. Hovoříme o dimenzi kognitivní, afektivní a volní. Kognitivní, nebo-li rozumové, afektivní nebo-li citové a volní, můžeme říci projevující se skutky. Víra je tím zralejší, v čím větší rovnováze jsou zmiňované roviny lidského života. Zároveň jsou všechny propojeny a je-li jedna bez druhé, není to s životem z víry tak zcela v pořádku. Mohu skutečně milovat někoho, koho neznám? Je možné milovat a znát Boha a nemilovat bližního, nekonat skutky? Samotné teologické okénko můžeme chápat nejspíše jako pokus obohatit rozumovou stránku naší víry. Hovořit o Bohu, seznamovat čtenáře s tzv. vědeckým poznáním Boha. Když mluví

někoho doopravdy, chci ho poznávat stále víc a více. Víra nemůže být prožívána jen na základě afektů. Jsme pak často sváděni k tomu, že Boží přítomnost vážeme na příjemné pocity. Jindy nás může citové nadšení vést až do područí fundamentalismu a k pocitu vlastní výjimečnosti. Zde začíná úloha rozumu, který má cit usměrňovat a držet nás „na zemi“. Chesterton říká: „Vstupuji-li do chrámu, smekám kloboúk. Hlava mi zůstává na krku.“ Další Bůh člověku rozum a schopnost poznávat, pak bychom měli této hříbny využívat. I zde je však nebezpečí, že rozumové poznání bude chladné a racionální, bez lásky. Že budeme chtít Boha uchopit jako nějaký předmět našeho poznání, jako např. planetu, jiné vesmírné těleso nebo nějaký jev či přírodní úkaz. Je tu nebezpečí, že zapomeneme na to, že Poznáváný se nám dává poznat jen do určité míry, neboť schopnosti našeho rozumu nekonečně přesahuje. Znovu tedy vidíme, že skutečná víra není jen cit, ani to není jen rozum. Zredukujeme-li takto víru, jsme na „nejlepší cestě“ k deformaci svého křesťanského života. Ideál, ke kterému směřujeme, můžeme tedy, samozřejmě

nedokonale, popsat takto. Miluji Boha ne jako „něco“, ale jako „Někoho“, jako „Ty“, se kterým neustále vstupuji do vztahu. Zapojuji své srdce a prožívám něco, co nelze popsat slovy.

Poznávám Boha svým rozumem, tzn. reflektuji Jeho slovo v písmu svatém, učení církve, rozvažuji nad kázáním kněží, vzdělávám se... Mé poznání je kritické, ve smyslu „smekám svůj kloboúk, ne celou hlavu“. A tak na základě toho, že Boha stále hlouběji poznáváme svým rozumem, ho stále více

milujeme svým srdcem. A jestliže ho známe a opravdu milujeme, plníme jeho příkazy a naše víra se projevuje skutky, bez nichž by byla jen pouhou „mrtvolou“. Dovolujeme si tedy doufat, že naše teologické okénko přispěje k hlubšímu pochopení tajemství Troj-jediného.

Pojďme společně se sv. Augustínem hovořit o Bohu naší nedokonalou řečí, abychom nemuseli o Bohu jen mlčet.

(L.V.)

RECEPTÁŘ

„Povánoční recept“

Po vánočních hodech jsem vybrala z knihy Tajemství klášterní kuchyně jednoduchý a střídavý recept.

Zapečené brambory s česnekem

800 g brambor, sůl, pepř, muškát, 300 ml mléka, trochu másla, 200 ml smetany, 30 g nastrouhaného gruyéru /sýr/, 2-3 rozmačkané stroužky česneku, 30 g nastrouhané brynzý

Oloupané brambory nakrájíme na velmi tenké plátky. Smícháme mléko, smetanu, polovinu sýra, česnek, koření a krátce povaříme.

Přidáme brambory, osolíme a 15 minut mírně povaříme. Hmotu dáme do máslem vymazané zapékací formy, posypeme sýrem a zapékáme 20 minut v troubě předehřáté na 220 °C.

Prosím, nezapomeňte, že u tohoto pokrmu vše záleží na česneku. Skeptici a pochybující ženy, které nevěří, že česnek drží duchy daleko od domu a plotny, by ho přesto neměli vynechat, již čistě z chuťových důvodů.

(zkráceno a upraveno podle knihy Tajemství klášterní kuchyně)

(M.D.)

MANA – Měsíční Aktuality Naší fAmosti
vydává Římskokatolická fAmost Ostrava-Těbovice
V Mešniku 5100, 722 00 Ostrava-Těbovice
Tel.: +420 596 964 942

<http://www.volhy.cz/trebovice.fara>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: L. Vohý, e-mail: volhy@volhy.cz

Náklady na výrobu a tisk jsou 5,- Kč

Uzávěrka příštího čísla je 15. 2. 2006

OKÉNKO PRO DĚTI

Ahoj děti,

možná si říkáte, kdo si to na nás vzpomněl. Říkají mi Oslík Poutník a někteří z vás si určitě pamatují, že jsem u vás už jednou byl. Celý rok jsem putoval po vašich rodinách. Moc se mi u vás líbilo, bylo to super! Byl to pro mě rok odpočinku, teď cestuji po různých zemích světa. Každý měsíc vám pošlu pozdrav z jiného místa. Tentokrát je to pozdrav od sochy, která stojí vysoko nad přístavem v Rio de Janeiru. Rio de Janeiro – to je trochu zvláštní, že? Jak by ne, když leží v Brazílii, stovky kilometrů od vašich domovů, v Jižní Americe. Přečtěte si, co jsem tam zažil:

Zdravím všechny z Rio de Janeira, je tady hezky, ale nedivte se, že jsem se párkrát ztratil, když má to město skoro 11 milionů obyvatel. Trochu jsem se unavil při výšlapu na strmý vrch Corcovado.

Pohled na 35. metrů vysokou sochu Krista s rozepjatýma rukama mi ale stál za to. Tato socha je největší sochou Krista na světě a je velmi navštěvovaná. Rio de Janeiro samozřejmě „skrývá“ i jiné zajímavosti. Třeba známá pláž Copacabana, v jejíž blízkosti se každoročně odehrává velký karneval.

Fotbalový stadion Maracanã byl zajímavý zase pro kluky. Je obrovský a vejde se tam až 205 tisíc diváků. Je už z roku 1965 a založili ho Portugalci. Teď však už budu končit, protože mě čeká další napínavá cesta.

Ahoj, váš vlastním
podepsaný

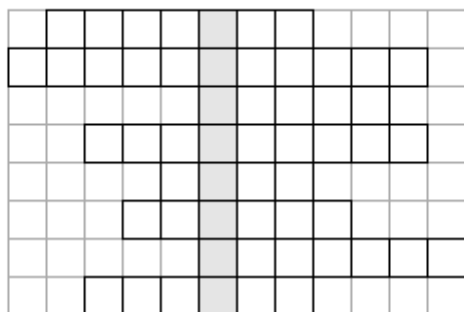
Oslík

Poutník

KŘÍŽOVKA O CENU

Dne 2. února slavíme svátek s názvem *Uvedení Páně do chrámu*. Je to připomenutí události z Nového zákona, kdy Panna Maria přináší do Jeruzalémského chrámu své dítě Ježíše, aby ho obětovala Bohu. Dřívější název svátku je kratší. Víš, jak se tento svátek dříve jmenoval? Křížovka ti v tom pomůže...

Křížovku připravil „Yany“ (12 let)

1. Praotec víry
2. Mše svatá
3. Obětní stůl
4. Svátost
5. Měsíc během roku
6. Sousední farnost
7. Patronka zpěvu
8. Liturgická doba
(předchází narození Páně)

Vyluštěnou křížovku zašlete na adresu lvolny@volny.cz nebo na adresu fary:

Farnost Ostrava Třebovice, V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice,

nejpozději do 12. 2. 2006.

Každý úspěšný luštitel získá šekel, jeden vylosovaný získá věcnou cenu.

Splette si copánek!
Potřebujete k tomu tři
60 cm dlouhé bavlnky,
které přeložíte napůl.
Dále postupujte podle
návodu.

